

جدی نگیرید!

American Biographical Institute, Inc. مؤسسه ای است انتفاعی - به معنی ی - بسیار دقیق - کلمه. یادآوری می‌کنم که Inc مخفف Incorporation است که یعنی نوع ی شرکت - تجاری. این مؤسسه از راه - بسیار زیرکانه ای پول در می‌آورد. آدم‌ها بی را گیر می‌آورد و به آن‌ها نامه می‌نویسد که "به شما تبریک می‌گوییم. مؤسسه ی - ما شما را به عنوان - یک ی از بزرگ‌ترین مغزها ی - قرن - بیست و یکم انتخاب کرده است. این به خاطر - دست آوردها ی - مهم شما است. ما کتاب ی با نام - «مغزها ی - بزرگ - قرن - 21» چاپ می‌کنیم، و با کمال - خوش حالی می‌خواهیم زنده‌گی نامه ی - شما را هم در این کتاب بیاوریم. فرصت را از دست ندهید. تا پیش از فلان تاریخ فرم‌ها ی - پیوست را پر کنید و برای ما بفرستید."

اما فرم‌ها. یک ی از این فرم‌ها جا ی - خالی ی - تعداد ی اسم است که شما می‌توانید پر کنید. با این کار شما این عده را هم به عنوان - مغزها ی - بزرگ - قرن - بیست و یکم نام‌زد می‌کنید تا این مؤسسه آن‌ها را هم کشف کند. فرم دؤم مربوط به خود - شما است، و در واقع زنده‌گی نامه ی - علمی ی - شما است که خود - تان می‌نویسید: تاریخ - تولد، مدارک ی که گرفته اید، کارها ی - مهم ی که کرده اید، جایزه‌ها ی که گرفته اید، و چیزها ی که خوب است در زنده‌گی نامه ی - یک مغز - بزرگ بیاید - مثلاً این که فلسفه ی - شخصی ی - شما برا ی - موفقیت چیست.

فرم را امضا می‌کنید و می‌فرستید برا ی - آن مؤسسه. مؤسسه آن را حروف چینی می‌کند، و برا ی - شما می‌فرستد تا اشتباه‌ها ی - احتمالی را تصحیح کنید. قرار است بعداً چاپ بشود. چاپ هم خواهد شد، و چه بهتر که شما یک جلد از این کتاب - نفیس را به قیمت - ناقابل - 400 دلار پیش‌خرید کنید. اما این هنوز تمام - ماجرا نیست. شما می‌توانید یک مدال - نقره‌ای به قطر - 5 cm را که مزین به نام - مبارک - شما است سفارش بدهید - مدال ی که برا ی - هیچ کس در حال و آینده شک ی باقی نمی‌گذارد که شما یک ی از برجسته‌ترین مغزها ی - قرن - بیست و یکم بوده اید - به قیمت - ناقابل - 600 دلار! و یک گواهی‌نامه ی - بسیار خوش‌چاپ (تقریباً در قطع - A_4) که رو ی - آن نوشته شده «ABI آقا یا خانم - X را به عنوان یک ی از برجسته‌ترین مغزها ی - قرن - بیست و یکم انتخاب کرده. ایشان دست آوردها ی - مهم ی در زمینه ی - T دارد.» و واضح است که T را قبلاً خود - تان در فرم نوشته اید! هزینه ی - این هم 300 دلار است. مجموع - این پول‌ها می‌شود 1300 دلار، که اگر هر سه را بخواهید 200 دلار تخفیف دارد. یقین بدانید این کتاب، رو ی - کاغذ - اعلی و با چاپ ی نفیس منتشر خواهد شد. در این کتاب،

اگر تقریباً 1000 صفحه باشد، دست کم نام 2000 نفر خواهد آمد. اگر هر نفر 1000 دلار داده باشد، می شود 2×10^6 دلار. این که چه کسری از این عدد سود خالص است چندان به ما مربوط نیست. آن چه ما باید از آن واهمه داشته باشیم این است که مبادا چند وقت دیگر متن ی شبیه به متن زیر در مطبوعات ما چاپ شود.

آقا (با خانم) X از طرف مؤسسه ی معتبر زنده گی نامه نویسی ی آمریکا، ABI، به عنوان یک ی از برجسته ترین مغزها ی قرن بیست و یکم انتخاب شد. X که تحقیقات وسیعی در زمینه ی شکاف اتم و نسبت محیط به ضلع مربع دارد به خبرنگار ما گفت که متأسفانه بعضی از مقامات وزارت علوم، علی رغم این که تحقیقات او از سو ی معتبرترین مراکز علمی ی جهان تأیید شده است، مانع تدریس نظریه ی او در دانش گاه ها می شوند، آن هم تنها با این بهانه که X مدرک دانش گاهی ندارد. Y، مسئول روابط عمومی ی سازمان Z که X در آن مشغول به کار است، به خبرنگار ما گفت که شخصاً تلفنی از پروفیسور هاو کینگ پرسیده، و ایشان درستی ی کشف X را با حرکت سر تأیید کرده است. X در پاسخ به این سؤال که مهم ترین دست آورد او چیست به خبرنگار ما گفت: من ثابت کرده ام که 2×2 نمی شود 4، بل که 3.9 است. این تمام بنیاد فیزیک و ریاضی را دگرگون می کند. وی اضافه کرد: در صورتی که بودجه ی کافی (در حدود 100,000 دلار) در اختیار داشته باشد، می تواند تمامی ی برق ایران را تا صد سال تأمین کند. اما کارتلها ی نفتی که از این موضوع واهمه دارند، با سعی بر دیوانه جلوه دادن من مانع از این کار می شوند. مسئولین وزارت علوم و دانش گاه ها نه تنها حمایتی از من نکرده اند، بل که من مجبور شده ام هزینه ی شناساندن خودم به جهان را که حدود 1000 دلار بوده است از جیب خودم بردارم، آن هم تنها به این دلیل که این کتاب به زعم آقایان در فهرست ISI نیست. سؤال ی که من دارم این است که آیا نمی شود این 1000 دلار را، که اسناد مثبتی ی آن هم موجود است، از بودجه ی پژوهشی ی وزارت علوم داد؟ آیا ثبت کردن نام یک ایرانی در فهرست برجسته ترین مغزها ی قرن بیست و یکم به اندازه ی یک طرح پژوهشی هم ارزش ندارد؟ چرا فقط شعار حمایت از پژوهش می دهید و در عمل این قدر سنگ اندازی می کنید؟

اگر چنین چیزی در مطبوعات دیدید، جدی نگیرید.

احمد شریعی